

Bergen internasjonale filmfestival AS
Georgernes verft 12
NO-5011 Bergen
Norway

tel (+47) 55 30 08 40
fax (+47) 55 30 08 41
www.biff.no, biff@biff.no
org.nr. MVA 980 555 704 NO
September 23rd – 30th 2015

Hordaland fylkeskommune
Kultur og idrettsavdelinga
Pb 7900
5020 Bergen

Deres ref.: 2014/15561-97
Prosjektnavn: BIFF Expanded
Tildelt beløp: 300.000 over to år

Kulturelt utviklingsprogram 2014 / 2015 BIFF Expanded

Bergen internasjonale filmfestival viser til tilskudd på kr. 300.000 over to år for BIFF Expanded – kunstprosjektene under festivalperioden.

1. Kva er utført i perioden?

2014

Tilsagnet om KUP-midler til BIFF kom bare uker før festivalen gikk av stabelen i 2014. Vi hadde på dette tidspunkt valgt følgende løsning for KUP-programmet BIFF Expanded 2014:

http://www.biff.no/filmer/#cat_10-Expanded-days_all-N

Her kan en se hele programmet under ett.

Filmene i programmet utgjorde altså følgende:

17.000 ØYER av Thomas Østbye og Edward (Norge/Indonesia)

Dette er en installasjon og et transmedialt digital-interaktivt prosjekt mellom den norske kunstneren Thomas Østbye og hans kollega som kaller seg Edward og er fra Indonesia. Østbye var tilstede under BIFF og holdt en Master Class om interaktive kunstinntallasjoner i BIFFs nasjonale dokumentarfilmseminar i tillegg til at han presenterte dette svært så unike og fremtidsrettede prosjektet.

17.000 ØYER var også utstilt på Verftet under BIFF i tillegg til at prosjektet ble vist i en kinosal som en forestilling. Prosjektet er støttet av Norsk kulturråd.

ART AND CRAFT av Jennifer Grausman og Sam Cullman (USA)

Moren til Mark Landis sa alltid at hvis man var god til noe, så skulle man gjøre det, uansett hva. Dette tok Landis til seg, og trosset x antall psykiske diagnoser. Resultatet er at en rekke av hans bilder er blitt utstilt på anerkjente museer rundt om i USA. Foruten et portrett av sin avdøde mor, har han ikke et eneste kunstverk å vise til med sin egen signatur, men flere Picasso-verk utført av den godeste Landis.

Et portrett av en kunstforfalsker og som var humoristisk anlagt såvel som godt fortalt.

THE BETTER ANGELS av A.J. Edwards (USA)

I poetiske sort-hvitt-bilder skildres de avgjørende årene i Abraham Lincolns oppvekst. Regissør A.J. Edwards debut er sterkt influert av den berømte filmskaperen Terrence Malick, som han jobbet under i mange år. I likhet med sin mester, gjør også læregutten utstrakt bruk av dypfokus, dynamisk kameraføring, voice-over og rikelig med klassisk musikk. Resultatet er en visuelt vakker og særdeles levende fortelling om de fysiske og familiære forholdene som formet hjertet og sinnet til USAs 16. president.

THE BETTER ANGELS ble urfremført på Sundancefestivalen i 2014 i kunstprogrammet New Frontiers, som er viet nettopp film som kunstform og ikke kinofilm.

CONCRETE NIGHT av Pirjo Honkasalo (Finland)

Filmet i et stilisert svart-hvitt-uttrykk som sender tankene hen til både 50-tallets Hollywood, 60-tallets Skandinavia, og Frank Miller og Robert Rodriguez' SIN CITY (2005), er dette en sjeldent vakker og poetisk filmopplevelse. Den erfarne regissøren Pirjo Honkasalo har konstruert et søvngjengersk, erkefinsk univers hvor tiden tilsynelatende står stille, og hvor alle tildragelser dermed antar karakter av noe eviggyldig. CONCRETE NIGHT er en film som viderefører arven fra finsk fjernsynsteater med et moderne uttrykk og et tydelig nikk til David Lynch.

Pirjo Honkasalo er en av Nordens fremst filmkunstnere og hun har bak seg flere filmer med høye kunstneriske ambisjoner.

MAMMA av Xavier Dolan (Kanada)

Ett av de største høydepunktene under fjorårets festival i Cannes, og flere spådde at Dolan ville bli belønnet med Gullpalmen. Men filmen var for ukonvensjonell for juryen, og dens mest slående grepet er det utradisjonelle billedformatet: Mesteparten av filmen er filmet i et vertikalt, nærmest kvadratisk format som gir filmen et rotete og konstant klaustrofobisk preg, som bygger opp under dens maniske intensitet og brå humørsvingninger. Dolan har fra dag én gjort seg bemerket som et stort regitalent, og med sin femte spillefilm befester han seg som en av sin generasjons virkelig store filmskapere.

Xavier Dolan var, på tross av sin unge alder, å finne i hovedjuryen i årets Cannes-festival. Det sier noe om hvor høyt aktet og verdsatt han allerede er blitt som filmkunstner.

MORGENRØDE av Anders Elsrud Hultgreen (Norge)

Med sitt mastergradsprosjekt fra Kunst- og designhøgskolen i Bergen har Anders Elsrud Hultgreen laget en høyst atypisk norsk spillefilm. Bildene av kappekledte figurer mot mektige og fremmede landskap besitter en arketypisk primalkraft som sender tankene hen til Nicolas Winding Refns vikingpsykose VALHALLA RISING (2009) såvel som Odd Nerdrums malerier. Med sitt brutalt enkle premiss, sine atonale lydtepper og sitt dialogfattige og langsomt suggererende billedspråk er MORGENRØDE intet mindre enn den mest kunstnerisk ambisiøse science fiction-filmen som noensinne er laget i Norge.

NYMPHOMANIAC I og II av Lars von Trier (Danmark)

De fleste som så den nedklippede versjonen av NYMPHOMANIAC på kino i fjor la merke til at den var en underlig tam affære til von Trier å være. Problemet var ikke så mye fraværet av sex som fraværet av den typen provokative og utforskende formgrep som skjenker den danske demonregissørens filmer deres indre nødvendighet. von Trier er en regissør som har opphøyet formalistiske gimmicks til en kunstform, og NYMPHOMANIAC er intet unntak. De pornografiske scenene handler vel så mye om å utforske skjæringspunktet mellom ulike filmatiske tradisjoner som det handler om å skildre Joes utsvevende sexliv. BIFF kunne her tilby muligheten til å oppleve von Triers opprinnelige visjon i all dens usensurerte, hardpornografiske prakt.

NÅNTING MÅSTE GÅ SÖNDER av Ester Martin Bergsmark (Sverige)

Med blottlegging av både sjeler, følelser og kjønnsorganer i bevegelse, skildrer regissør Ester Martin Bergsmark et intenst og grenseoverskridende kjærlighetsforhold. Hovedpersonene fremstår som ekte og autentiske individer, og det skjøre forholdet dem i mellom synes dømt til å gå i stykker. Denne svenske perlen vant den internasjonale filmfestivalen i Rotterdam i vår, og ikke uten grunn: NÅNTING MÅSTE GÅ SÖNDER er en uforglemmelig filmopplevelse, og en av de beste skildringene vi kan huske å ha sett av et forhold mellom to personer av samme kjønn.

Rotterdam filmfestival regnes som en av de mest kunstneriske high-brow-festivaler i verdensmålestokk, så å vinne hovedprisen her er et must for filmskapere med ambisjoner om å lage rendyrket filmkunst.

NÅR DYRENE DRØMMER av Jonas Alexander Arnby (Danmark)

En stemningsfull skrekkfilm lagt til vakre, folketomme danske kystlandskap. Debutregissør Jonas Alexander Arnby bruker Maries arvelige lidelse som en metafor for tenårenes mange brå møter med voksenverdenen og skrekkartede oppdagelser av egen kropp. Og i likhet med Brian De Palmas CARRIE (1976) er dette en film hvis overnaturlige elementer og skrekkfilmgrep makter å formidle et kaotisk, forvirrende og ubehagelig aspekt av den menneskelige erfaring.

STAMMEN av Myroslav Slaboshpytskiy (Ukraina)

Det er en klisjé å si at film er et visuelt medium, men tradisjonell narrativ film – og dermed store deler av filmhistorien som sådan – hviler likevel i stor grad på lyd og tale. Slaboshpytskiy omgår dette ved også å gjøre dialogen visuell. Og selv om tegnspråkdialogen naturligvis er meningsbærende, er dette en film som hovedsakelig fortelles på et høyst universelt kroppsspråk. STAMMEN vant hovedprisen under kritikeruken under fjorårets filmfestival i Cannes, og det er på ingen måte vanskelig å forstå hvorfor: Dette er ett av årets mest gripende og originale dramaer.

STAMMEN er altså helt unik da den fremføres i tegnspråk, uten dialog, uten oversettelse og teksting.

THOU WAST MILD AND LOVELY av Josephine Decker (USA)

Josephine Decker er en del av et miljø bestående av unge, produktive filmkunstnere som Joe Swanberg, Ti West, Amy Seimetz og brødrene Duplass. Felles for disse er at de lager ambisiøse filmer med mikroskopiske budsjetter, og at de figurerer som skuespillere i hverandres filmer. På overflaten er THOU WAST MILD AND LONELY en vakkert fotografert spenningsfilm med erotiske undertoner, men den utvikler seg gradvis til en langt mer forstyrrende skildring av menneskesinnets dunkleste drifter. Med sin andre film etablerer Decker seg som en regissør det er all grunn til å følge med på i fremtiden.

Filmen var del av Berlinalens prestisjefylte kunstprogram Forum Expanded og ble ranket som nr 2 av The New Yorker's Top Ten Films i 2014.

TOP GIRL av Tatjana Turanskyj (Tyskland)

Helena er en 30 år gammel alenemor som arbeider som skuespiller. Skuespillerbransjen er verken spesielt lukrativ eller forutsigbar, og Helena sper derfor på inntekten ved å ta på seg oppdrag som eskortepike. Oppdragene varierer fra det komiske til det absurde og fornedrende, og det er disse situasjonene som danner utgangspunktet for TOP GIRL. Og bak de underlige opptrinnene lurer hele veien de harde økonomiske realitetene i det moderne Europa.

Regissør Tatjana Turanskyj har bakgrunn fra performance og videokunst, og dette kommer til syne i et filmuttrykk som befinner seg i skjæringspunktet mellom kunstvideo og spillefilm. TOP GIRL er en kritisk og mangefasettert feministisk lavbudsjettfilm med én fot i samtidskunsten og én i filmens verden.

UNDER THE SKIN av Jonathan Glatzer (USA)

Dette er en film enkelte vil finne nærmest ugjenomtrentelig. På overflaten er den en enkel historie om et romvesen som ikler seg kroppen til en engelsk kvinne, og deretter begir seg ut på en tur gjennom et grått og ugjestmildt Skottland i en sliten varebil. På sin vei plukker vesenet opp tilfeldige menn, som det gjør seg av med i en sjø av svart materie som på mystisk vis befinner seg i et tilforlatelig bolighus.

Hva alt dette betyr er imidlertid et helt annet spørsmål, og UNDER THE SKIN er en film som byr på flere spørsmål enn svar. I likhet med Leos Carax' HOLY MOTORS (2012) er det en film som hovedsakelig består av scener hvor enigmatisk hovedpersoner utfører mystiske og nærmest rituelle handlinger. UNDER THE SKIN spenner fra skjult kamera-opptak til elegante spesialeffekter, og er en forstyrrende og uutgrunnetlig fascinerende science fiction-film fra regissøren av SEXY BEAST.

2015

Vi viser til vedlegg om status for programinnhold 2015, slik det fremkommer etter innhenting av prosjekter i Sheffield 2014, Sundance 2015 og La Biennale di Venezia nå i mai 2015.

2. Status i høve målsetting:

Vi mener selv at vi taklet et vanskelig utgangspunkt på en god måte da vi satset på dette programmet uten å vite om det ble støttet av HFK sine KUP-midler før helt i oppkjøringen av festivalen 2014. Vi sier oss godt fornøyde med resultatet og at vi fikk behørig nevnt prosjektet støttet av HFK og KUP i åpningstalen på BIFF.

Status for 2015 er vi også godt fornøyde med i og med at vi har valgt prosjekter fra de mest toneangivende transmediale programmene fra tre av de viktigste kunstmønstringene i verden.

3. Eventuelle avvik i høve prosjektplan / budsjett:

Vi søkte men fikk ikke innvilget støtte fra Norsk kulturråd i 2014. Vi har søkt kulturrådet innen fristen i går, 2. juni og har stor tro på at det vil bli innvilget støtte denne gangen i og med at vi har en rekke anerkjente prosjekter innen interaktivitet og cross-over på programmet denne gang, i motsetning til i fjor da kun 17.000 ØYER representerte et slikt prosjekt.

- **årsak til avvik:**

Kulturrådet gir ikke støtte til kunstprosjekter som vises i kinosammenheng da det finnes andre støtteordninger for den type kunstuttrykk. Vi fikk imidlertid tilskudd fra Film & Kino til BIFF Expanded 2014, noe som gjorde at avviket ikke ble stort.

- **konsekvensar for prosjektet:**

Konsekvensene gjaldt fjoråret og vi har som nevnt stor tro på at årets BIFF Xpanded (som vi nå kaller prosjektet) vil få støtte fra kulturrådet.

- **eventuelle korrigerande tiltak / endringar:**

Vi er nå helt på linje med det vi så for oss for mer enn et år siden da vi ville fylle Visningsrommet USF på Verftet med en transmedial utstilling og hvor interaktivitet står i fokus. I tillegg vil vi også ta i bruk Rom 8 som disponeres av Kunsthøgskolen i Bergen og hvor vi også der tar for oss en utstilling med installasjoner og digitale kunstuttrykk.

4. Andre merknadar:

På bakgrunn av dette håper vi å kunne videreføre BIFF Xpanded i de kommende årene og at det vil være mulig å søke om KUP-midler også i 2016.

Med vennlig hilsen,

Tor Fosse
Festivalleder BIFF

Bergen 3. juni 2015

Vedlegg: Beskrivelse av prosjekter 2015